

Nr 183

Av fru **Lindskog m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till kostnader för överflyttning av arbetskraft.*

Den försöksverksamhet med omskolning och annan yrkesutbildning åt ensamställda kvinnor, som under några år bedrivits, är ur både humanitär och ekonomisk synpunkt betydelsefull. Vid sidan om och i en del fall som komplement för att öka möjligheterna till egen, självständig verksamhet utgår näringshjälp, dels från pensionsstyrelsen och dels från arbetsmarknadsstyrelsen. Dessa bidrag utgår i regel med $\frac{3}{4}$ av kostnaden för inköp av invalidvagnar eller maskin- och verktygsutrustning. En grupp, som hittills varit åsidosatt i fråga om hjälpmedel för sin yrkesutövning är de invaliderade husmödrarna. Skötseln av hemmet och familjen måste härvidlag betraktas som en yrkesutövning, vilken i hög grad försvåras av husmoderns handikapp. Specialverktyg kan aldrig bli någon massartikel och ställer sig därför dyra i tillverkning och anskaffning. En av SWCK utförd ungefärlig beräkning av kostnaden för en uppsättning av de enklare hjälpmedel, som en arminvalid behöver, uppgår till 668 kronor. Däri är ändå icke inräknad någon kostnad för anskaffning av de hushållsmaskiner, som i ett vanligt hushåll anses nödvändiga och arbetsbesparande. Ofta gäller det att skaffa utrustning för människor, som har mer än ett handikapp, alltså samtidigt både arm- och rullstolsinvalider eller käpp- och arminvalider. Då erfordras flera hjälpmedel och kostnaderna stiger. Genom en husmoders sjukdom och invalidisering sker alltid en hårdare påfrestning av familjens ekonomi än där krafterna medger en full arbetsinsats för hemmets skötsel.

Den möjlighet till träning och rehabilitering som numera erbjudes i de på några platser i landet inrättade träningslägenheterna är av stort värde för en invaliderad husmor. Men det måste te sig dubbelt svårt, om en sådan vid hemkomsten finner, att hon saknar ekonomisk möjlighet att skaffa de redskap, som hon lärt sig använda i arbetsvårdens träningslägenhet. Att ekonomien är svag för många familjer med invaliderad husmor visar en undersökning, som SWCK gjorde år 1956 och där bland 625 inkomna svar inte mindre än 90 procent förklarar, att ekonomiska svårigheter är för handen och att man ej har råd att köpa de tekniska hjälpmedel, som man är i stort behov av. Ett bidrag av statsmedel till anskaffning av specialverktyg och hushållsmaskiner skulle vara befogat och jämförbart med den hjälp till yrkesutövning, som kommer andra yrkeskategorier till del. Ramen för bidragsgivning från anslaget för näringshjälp till ensamställda kvinnor

m. fl. borde därför vidgas till att omfatta även invalidiserade husmödrar.
Med stöd av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte medgiva, att bidrag får utgå från den under reservationsanslaget till Kostnader för överflyttning av arbetskraft (V ht E. 11) uppförda anslagsposten till Om- skolning av viss arbetskraft för anskaffning av specialred- skap och tekniska hjälpmedel till invalidiserade husmöd- rar samt att detta bidrag i likhet med bidrag för anskaff- ning av invalidfordon m. m. måtte utgå med 3/4 av kost- naden.

Stockholm den 23 januari 1958

Elsa Lindskog

Gunbjörg Thunvall

Lisa Johansson

Thyra Löfqvist

Inga Thorsson

Annie Jäderberg

Viola Sandell

Astrid Bergegren